

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Martina Lachmanna a soudců Martina Bobáka a Jana Ferfeckého ve věci

žalobce: **Mgr. Dušan Dvořák**
bytem Ospělov 6, 798 55

proti

žalovaným: 1) **Policie České republiky**, Národní centrála proti organizovanému zločinu
sídlem P. O. Box 41/NCOZ, Na Baních 1535, 156 00 Praha 5
2) **Policie České republiky**, Policejní prezidium České republiky
sídlem Strojnická 935/27, 170 89 Praha 7

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem spočívajícím v tom, že žalované dlouhodobě a opakovaně podněty žalobce toliko evidují a formálně uzavírají bez jejich přezkoumatelného věcného vyhodnocení

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se vrací soudní poplatek ve výši 2 000 Kč, který bude vyplacen k jeho rukám do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Městského soudu v Praze.
- IV. Soud vyzývá žalobce, aby ve lhůtě 1 týdne od doručení tohoto usnesení sdělil číslo bankovního účtu, na který má být vrácen zaplacený soudní poplatek.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a rekapitulace zásadních okamžiků podání stran

1. Žalobce podal zásahovou žalobu dle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.), proti žalované 1), dále také pouze NCOZ, resp. subsidiárně také proti žalované 2). Žalobu mnohokrát doplňoval, upravoval to, čeho se domáhá, a k soudu vznášel nejrůznější procesní požadavky. **Základ sporu** tkví v tom, že žalobce jako osoba s trestní minulostí nesouhlasí s tím jak orgány Policie ČR, státní zastupitelství, Ministerstvo vnitra a další správní orgány, vč. soudů přistupují k regulaci konopí, k právním předpisům, které ho regulují, a k dílčím trestním kauzám.
2. Jak je patrné z žaloby z 1. 5. 2026, v tomto sporu žalobci jde konkrétně o to, že již cca 15 let (žalobce uváděl různá data, např. od roku 2008 či od roku 2011) podával k orgánům policie, státního zastupitelství a k jiným správním orgánům četná podání, v nichž upozorňoval na těžké újmy a úmrtí osob zapojených do výzkumného programu *Cannabis is The Cure*, na odebrání konopí a konopných produktů určených k léčbě těchto osob, dále na to, že veřejná správa neprověřila příčinné souvislosti mezi odebráním léčebného konopí a zhoršením zdravotního stavu nebo úmrtím konkrétních osob, na související dlouhodobou nečinnost při prověřování podezření ze zneužití pravomoci, maření spravedlnosti, útisk a poškozování cizích práv, na spornou policejní metodiku měření obsahu THC a opakované nepředkládání předběžných otázek Soudnímu dvoru Evropské unie (SD EU). Dle žalobce měla policie zasáhnout do jeho práv konkrétně tím, že dlouhodobě nevyporádávala jeho konkrétní podání věcným a přezkoumatelným způsobem, opakovaně formálně předávala jeho podání mezi jednotlivými orgány bez skutečného prověření Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkeříková.

jejich skutkového jádra, ani jen v minimální rovině neověřovala tvrzení žalobce a nevyhodnocovala jím poukazované případy úmrtí a těžké újmy na zdraví, fakticky převáděla žalobcovy podněty do roviny jeho obhajoby v jiných trestních věcech, ačkoliv jejich předmětem byla samostatná podezření na zásahy do života a zdraví jiných osob, dlouhodobě se nevyjádřila, proč oznámené skutečnosti nezakládají důvod k prověřování ve smyslu zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), a neproověřovala žalobcova tvrzení o nesprávné metodice měření THC. Žalobce zdůraznil, že nezákonný zásah, proti kterému se brání, spočívá v dlouhodobém odmítání policie provést účinné a přezkoumatelné prověření jím vznesených hájitelných tvrzení o zásazích do života a zdraví. Současně uvedl, že nepožaduje, aby soud nahrazoval činnost orgánů činných v trestním řízení ani určoval, kdo má být trestně stíhán. Žalobce nemínil žalobu jako nesouhlas s výsledkem trestních řízení ve svých vlastních věcech. Uvedl také, že by si soud měl vyžádat důkazy a spisy vedené u mnoha složek policie, u Generální inspekce bezpečnostních sborů (GIBS), dále také napříč soustavou státního zastupitelství, od Okresního soudu v Prostějově, Nejvyššího soudu a rovněž od Ústavního soudu, a to mj. stran subjektů *Edukativní konopné kliniky* a dalších spolků aliance *Cannabis is The Cure*. Poukazoval na trestní kauzy, na marné žádosti o policejní ochranu apod.

3. Dne 2. 5. 2026 žalobce doplnil žalobu. V tomto podání upravil toliko její část „důkazní návrhy“.
4. Přípisem z 7. 5. 2026 soud vyzval žalobce, ať ozřejmí, o co mu jde.
5. V podání z 8. 5. 2026 žalobce upřesnil, že zásahovou žalobou napadá postup policie při vyřizování jeho podání v posledních dvou letech. Mělo jít o
 - a. Projednání žalobcovy žádosti z 1. 1. 2026 se jmény opětovně citovaných obětí (členů výzkumu Konopí je lék) a desítkami důkazních příloh přímo v uvedené žádosti (předané Policejním prezidiem ČR žalované NCOZ dne 7. 1. 2026 jako žádost o vyjádření se k doloženým nepravdivým výročkům státních orgánů a zástupců státních orgánů v letech 2010 až 2025), které měly zásadní dopady na rozhodnutí o vině a trestu ve věci konopí a které mj. maskují nikdy neprojednaná a neprošetřená utrpení a škody na žalobci a členech jeho rodiny a členech výzkumného programu Konopí je lék. Žádost byla adresovaná kromě policejního prezidenta také prezidentu republiky, nejvyšší státní zástupkyni, ministru spravedlnosti a řediteli ČT a Městskému soudu v Praze k žalobě na ČT za neobjektivní informace o konopí v soudu označených napadených věcech důkazně od roku 2012 dosud.
 - b. Stížnost z 1. 3. 2026 obviněných členů aliance Cannabis is The Cure, z.s. na postup Okresního soudu v Ostravě z 13. 1. 2026 v kauze sp. zn. 15 T 11/2025, který nereflektoval trestní novelu č. 270/2025 Sb., kterou Policejní prezidium ČR předalo NCOZ dne 3. 3. 2026. Žalobce v stížnosti měl explicitně pojmenovat vágní, neurčité a dokonce protichůdné popisy trestního skutku policií, státními zástupci a soudem ve věci pěstování a nakládání s konopím vedoucí k obvinění členů aliance Cannabis is The Cure, z.s.
 - c. Reakce NCOZ z 31. 10. 2025 na řadu trestních podnětů evidovaných jako např. trestní podnět ze dne 25. 3. 2025 (předaný Policejním prezidiem přímo NCOZ s důkazy o povědomí obou vrchních a nejvyšších státních zástupců o namítaných a v žalobě napadených skutečnostech) vč. kárného podnětu z 8. 4. 2025 s důkazy o nepravdivých výrocích o konopí ve vztahu k českému a unijnímu právu, které v důsledku nepravdivých poplašných zpráv významných autorit trestního práva měly přímé dopady na posuzování otázek viny a trestu při pěstování konopí a také tragické následky (nejen) na členech výzkumu Konopí je lék.
 - d. Výzvu Nejvyššího státního zastupitelství z 6. 5. 2026, čj. 6 NZN 1737/2026-15, stran stížnosti na letitou nečinnost NCOZ z 25. 4. 2026 a žalobcovu reakci na ni s řadou důkazních listin trestních podnětů a žádostí o policejní ochranu a tvrzení OSZ v Prostějově a KSZ v Brně.
6. Podáním z 15. 5. 2026 žalobce doplnil žalobu o další tvrzení a důkazní návrhy. Opět zopakoval, že mnohé jím doložené listiny potvrzují trvajících zásah spočívajících v opakovaném formálním předávání jeho podání mezi orgány veřejné moci bez věcného a přezkoumatelného vypořádání jejich skutkového jádra a také mj. absenci transparentního a jednotného postupu při měření obsahu THC (absence řádné metodiky).

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkeříková.

7. NCOZ ve vyjádření z 20. 5. 2026 navrhla, aby soud žalobu odmítl. Mj. uvedla, že žalobce nesouhlasí s výsledkem jednotlivých trestních řízení. Vyjádřila se adresně ke všem čtyřem žalobcem označeným postupům (viz bod 5 shora). Podání, jejichž vypořádání žalobce namítal, NCOZ obdržela od jiných subjektů, nikoliv od žalobce. Dle ní žalobce rezignoval na rozlišování mezi jeho osobou a dalšími subjekty, jejichž jménem nepřehledně podával jím označená podání. NCOZ se domnívá, že žalobce usiluje o to, aby správní soud přezkoumal postup policejních orgánů v rámci trestního řízení či vyřizování stížností na postup či nečinnost orgánů činných v trestním řízení. Shora uvedená podání a další podání na ně navazující vyřizovala v režimu § 158 odst. 2 trestního řádu.
8. V doplnění žaloby z 27. 5. 2026 žalobce předložil důkaz o dalším trvání nečinnosti NCOZ, absenci účinného prověřování, nedostatku vysvětlujících úkonů a pokračujícím formalistickým zacházení s jeho podáními. Dle něj jde o sdělení NCOZ z 22. 5. 2026 vydané k jeho žádosti o informace z 10. 5. 2026.
9. V dalším doplnění z 2. 6. 2026 pak jako důkaz o dlouhodobém, formalistickém, nepřezkoumatelném a neúčinném nakládání s jeho podáními (*pozn. soudr.* tzn. o jím tvrzeném zásahu) doplnil také vyřízení stížnosti NCOZ z 1. 6. 2026 proti sdělení NCOZ z 22. 5. 2026 (viz výše; jde o autoremeduru NCOZ ve vztahu k jejímu sdělení z 22. 5. 2026 stran žalobcovy žádosti o informace).
10. V podání z 4. 6. 2026 žalobce uvedl, že zúžil rozsah zásahové žaloby. Nově již nepožadoval, aby soud samostatně posuzoval všechny historické podněty, trestní věci, rozhodnutí a jednotlivé úkony orgánů činných v trestním řízení. Nově požadoval, aby soud přezkoumal „*především aktuální pokračování patnáct let trvajícího zásahu žalované, které se projevilo zejména v nakládání žalované s komplexní stížností žalobce ze dne 25. dubna 2026, jejími dodatky a související žádostí o informace ze dne 10. května 2026, opravenou a doplněnou dne 12. května 2026, a v následných odpovědích žalované ze dne 22. května 2026 a 1. června 2026*“. I v tomto podání setrval žalobce na tom, že orgány policie mj. nevyšetřily jeho tvrzení o závažných zásazích do života a zdraví konkrétních osob, dlouhodobě odmítají poskytnout policejní ochranu výzkumnému programu *Konopí je lék* či nevypořádaly jeho tvrzení o absenci jednotné, transparentní a přezkoumatelné metodiky měření obsahu THC v konopí. V sdělení z 22. 5. 2026 NCOZ nevypořádala konkrétní skutkové a právní otázky, které jí položil žalobce. Ve vyřízení stížnosti z 1. 6. 2026 pak NCOZ pouze uvedla, že podněty a námítky žalobce byly vyhodnoceny tak, že na jejich základě nelze učinit závěr o podezření ze spáchání trestného činu a nelze vyvodit trestní odpovědnost konkrétních osob. Žalobci také sdělila, že nezhájila úkony trestního řízení dle § 158 trestního řádu. Z tohoto podání je stále patrné, že žalobci se nelíbí, jak orgány policie dlouhodobě nakládaly s jeho podněty a trestními oznámeními. Jako důkaz osvědčující tuto praxi předložil právě sdělení NCOZ z 22. 5. 2026 a vyřízení jeho stížnosti z 1. 6. 2026. Policie dle žalobce dlouhodobě vytváří stav, v němž žalobce nemůže zjistit, kdo jeho podání posoudil, kdy tak učinil, na základě jakých podkladů. S jakými úvahami a proč policie neprovedla ani základní ověřovací úkony. Žalobce označil tuto svou žalobu jako „*žalobu online*“. K tomu žalobce formuloval i nové petity, jimiž míří na postup NCOZ při vyřizování jeho žádosti o informace z 25. 4. 2026 a souvisejících žádostí z 10. 5. a 12. 5. 2026.
11. Dne 15. 6. 2026 žalobce podal zásahovou žalobu proti Ministerstvu spravedlnosti (*pozn. soudr.* vedeno pod sp. zn. 18 A 23/2026). V nynější věci pak soudu přeposlal mj. podnět podaný Ministerstvu vnitra k výkonu dozoru nad postupem NCOZ a také stížnost dle § 16a zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (zákon č. 106/1999 Sb.) Obdobný podnět k výkonu dozoru podal také k Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze proti postupu Městského státního zastupitelství v Praze. Přiložil i žádost o milost, amnestii, abolicí a rehabilitaci, kterou na hlavičkovém papíru *Edukativní konopné kliniky, z.s.* zasílal prezidentovi ČR.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkeříková.

12. Podáním z 12. 7. 2026 žalobce doplnil, že i Kriminalistický ústav Policie ČR v odpovědi z 25. 6. 2026 uvedl, že žalobcův podnět postoupil Okresnímu státnímu zastupitelství v Prostějově, které se zřeklo věcného vyřízení tohoto podnětu.
13. V doplnění žaloby z 14. 7. 2026 žalobce předložil jako důkaz pro nynější řízení také předžalobní výzvu adresovanou Nejvyššímu státnímu zastupitelství z 14. 7. 2026 týkající se odstranění trvajících stavů nepřezkoumatelnosti a roztržičnosti vyřizování jeho podání.
14. Dne 15. 7. 2026 žalobce doplnil další důkaz o „extrémní naléhavosti“ jeho věci, a to rozhodnutí ministerstva vnitra z 15. 7. 2026, jímž odmítlo stížnost na postup NCOZ při vyřizování žalobcovy žádosti o informace z 10. 5. a 12. 5. 2026.
15. Žalobce pak 20. 7. 2026 zaslal soudu další mimořádně naléhavé doplnění žaloby, jelikož se bezúspěšně domáhá „*pravidel pro pěstební rok 2026*“ již déle než jeden rok.
16. Dne 2. 8. 2026 žalobce předložil další důkazní doplnění žaloby, jímž mj. doplnil nové skutečnosti vzniklé po jeho posledním podání. V něm nařiká nad tím, jak v jeho věci vznikly čtyři navzájem propojené procesní linie. Popsal i své zdravotní vyčerpání a postupnou ekonomickou likvidaci, jelikož od roku 2010 čelil nejen trestnímu stíhání, ale také pokusům o omezení svéprávnosti.
17. Podáním z 25. 8. 2026 žalobce opět doplnil žalobu i jím vznesené důkazní návrhy.
18. Žalobce pak podáním z 2. 9. 2026 znovu předložil mimořádně naléhavé doplnění žaloby. Namítl, že policie sama potvrdila obligatorní kontrolní krok, který nikdo nevykonal. Má jít o přezkoumání vyřízení podnětu nadřízeným orgánem dle § 97 odst. 3 zákona o policii.
19. Dále pak 8. 9. 2026 žalobce doplnil žalobu v tom smyslu, že GIBS mu téhož dne sdělila, že nemá pravomoc hodnotit jím namítaný postup policie a jeho podání postoupila Policejnímu prezidiu. Tím žalobce namítá založení tzv. kontrolního kruhu.
20. Dne 21. 9. 2026 žalobce soudu zaslal návrh na určení lhůty k provedení úkonu spočívajícím ve vydání rozhodnutí, jímž se řízení končí [§ 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích (zákon č. 6/2002 Sb.)]. V návaznosti na to mu soud 23. 9. 2026 sdělil, že v této věci plánuje vydat rozhodnutí v horizontu několika týdnů. Žalobce na to reagoval žádostí o vyjasnění procesního stavu doručené soudu 24. 9. 2026. K té mu soud 30. 9. 2026 přeposlal vyjádření NCOZ z 20. 5. 2026 k jeho žalobě. Sdělil mu také, že NCOZ v této věci soudu doručila správní spis a rovněž to, že je v této procesní fázi předčasné jakkoli reagovat na jeho další dotazy.
21. Žalobce se opět ozval 1. 10. 2026 s tím, aby mu soud zachoval minimální lhůtu k reakci na vyjádření NCOZ a na to, aby se seznámil se spisovým materiálem. Upřesnil, že nyní za klíčový důkaz o postupu policie považuje sdělení NCOZ z 1. 6. 2026, jelikož v něm uvedla, že nezahájila úkony trestního řízení, že neexistují záznamy o vyhodnocení, nevyžádala expertní stanoviska či odborné posudky, zpracovatel nevytvořil související dokumenty a věc žalovaná založila *ad acta*. Žalobce zopakoval, že nevznáší požadavek na zahájení trestního stíhání konkrétních osob ani na přezkum pravomocných trestních rozhodnutí, ale touto žalobou napadá aktuální způsob nakládání s jeho podáními, jejich evidování a formální uzavírání bez přezkoumatelného věcného vyhodnocení.
22. Přípisem z 1. 10. 2026 soud žalobci sdělil, že se může ve lhůtě 10 dnů vyjádřit k vyjádření NCOZ. Na to reagoval žalobce podáním z 4. 10. 2026, v němž mj. uvedl, že nepotřebuje další čas k přípravě svého vyjádření. Tvrdil, že poté, co žalovaná připravila své vyjádření k žalobě, nastaly nové rozhodné skutečnosti (sdělení NCOZ z 22. 5. 2026, vyřízení stížnosti z 1. 6. 2026). Za procesní zlom nynějšího řízení označil své podání z 4. 6. 2026, v němž zúžil žalobní petit. Své petitely opět vymezil následujícím způsobem:
 - I. Postup žalované, spočívající v nepřezkoumatelném a formalistickém vyřízení stížnosti žalobce ze dne 25. dubna 2026, jejích dodatků a související žádosti žalobce ze dne 10. května 2026, opravené a doplněné dne 12. května 2026, zejména postup zachycený ve sdělení žalované ze dne 22. května 2026,

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkeríková.

- č. j. NCOZ-4324-2/ČJ-2026-4100PI, a ve vyřízení stížnosti žalované ze dne 1. června 2026, č. j. NCOZ-4324-4/ČJ-2026-4100PI, byl nezákonným zásahem.
- II. Žalované se zakazuje pokračovat v zásahu spočívajícím v tom, že podání žalobce týkající se tvrzených zásahů do života, zdraví, základních práv, metodiky měření THC, práva Evropské unie a dlouhodobého neprovození konkrétních skutkových okolností pouze eviduje, průběžně ukládá, zakládá ad acta nebo jinak formálně vyřizuje bez přezkoumatelného věcného vypořádání jejich skutkového jádra.
- III. Žalované se ukládá, aby ve vztahu k podáním žalobce ze dne 25. dubna 2026, 10. května 2026 a 12. května 2026, jakož i ve vztahu k souvisejícím podáním vedeným zejména pod č. j. NCOZ-4176/ČJ-2026-410090-E-TR, NCOZ-3192/ČJ-2025-410090-E-TR a NCOZ-3459/ČJ-2025-410090-E-TR, žalobci přezkoumatelně sdělila: a) kdo konkrétně podání vyhodnocoval, b) kdy byla jednotlivá podání vyhodnocena, c) na základě jakých podkladů byla vyhodnocena, d) zda byly provedeny jakékoli úkony k ověření skutkových tvrzení žalobce, e) zda byly vyžádány odborné podklady, stanoviska nebo posudky, f) pokud vyžádány nebyly, kdo a z jakých důvodů rozhodl, že jich není třeba, g) zda existují záznamy, referátníky, pokyny, interní stanoviska, lustrace nebo jiné dokumenty vztahující se k vyhodnocení podání, h) proč nebyly zahájeny úkony trestního řízení podle § 158 trestního řádu, i) z jakých konkrétních skutkových a právních důvodů byla věc založena *ad acta*.

Žalobce formuloval i subsidiární petity:

- I. Postup žalované, spočívající v nepřezkoumatelném a formalistickém vyřízení stížnosti žalobce ze dne 25. dubna 2026, jejích dodatků a související žádosti žalobce ze dne 10. května 2026, opravené a doplněné dne 12. května 2026, zejména postup zachycený ve sdělení žalované ze dne 22. května 2026, č. j. NCOZ-4324-2/ČJ-2026-4100PI, a ve vyřízení stížnosti žalované ze dne 1. června 2026, č. j. NCOZ-4324-4/ČJ-2026-4100PI, byl nezákonným zásahem.
- II. Žalované se zakazuje pokračovat v zásahu spočívajícím v nepřezkoumatelném ukládání, evidování, zakládání ad acta nebo jiným formálním vyřizování podání žalobce bez věcného vypořádání jejich skutkového jádra.
23. Dále v témž podání žalobce chronologicky vyjmenoval všechna svá podání v nynější kauze, poukázal na to, že potřebné dokumenty zaslal soudu a zveřejnil je také na svém webu konopijelek.cz. Žalobce neopomněl poukázat na to, že stanovisko ředitele NCOZ z 15. 6. 2026 je v rozporu s předešlými a následujícími závěry NCOZ. Domáhá se vysvětlení následující situace: „*jestliže NCOZ tvrdí svou věcnou nepřislusnost a současně sama připouští absenci úkonů, záznamů a odborných podkladů, není zřejmé, z jakého přezkoumatelného skutkového a odborného základu mohl být učiněn závěr o absenci podezření ze spáchání trestného činu*“.
24. V podání z 6. 10. 2026, adresovaném jak do nynější věci, tak do věci 18 A 23/2026, žalobce předkládal nové následné důkazy k sporné forenzní praxi při analýzách obsahu THC v zabraném konopí. Uvedl, že obě soudní řízení spojuje tatáž odborně-právní otázka, a to „*zda sporné forenzní praxe při analýzách obsahu THC v zabraném konopí byly založeny na předem stanoveném, dokumentovaném, validovaném či verifikovaném a zpětně přezkoumatelném postupu a zda policejní znalecká pracoviště transparentně oddělovala THC přítomné v původním vzorku od THC, které vzniklo teprve dekarboxylací THCA při zahřívání během laboratorní analýzy*“. V řízení 18 A 17/2026 je tato otázka významná pro posouzení, zda NCOZ mohla podněty žalobce pouze evidovat, odkládat či uzavírat bez přezkoumatelného odborného prověření. Konkrétně žalobce uvedl, že 4. 10. 2026 Okresnímu soudu v Prostějově ve věcech obnovy řízení sp. zn. 15 Nt 3104/2026 a 15 Nt 3106/2026 předložil podání „*Potvrzení klíčových důkazů pro obnovu řízení 2 T 104/2010 a 2 T 65/2011...*“, jimiž navazuje na veřejná zasedání nařízená na 12. a 13. 10. 2026. Pro nynější správní řízení je dle něj podstatné, že tento nový podklad výslovně formuluje otázku, zda při plynové chromatografii docházelo k dekarboxylaci THCA na THC a proč nebylo v protokolu transparentně sděleno, zda a v jakém rozsahu výsledně vykázané THC vzniklo až analytickým postupem ve znalecké laboratoři. Poukázal na to, že nařízení vlády č. 3/2012 Sb., účinné od 5. 1. 2012, změnilo přílohu č. 1 nařízení vlády č. 455/2009 Sb. tak, že slova „*celkové hmotnosti rostliny*“ byla nahrazena slovy „*v kvetoucím nebo plodonosném vrcholiku rostliny konopí (s výjimkou zrn) včetně listů*“. Dle něj tedy nešlo jen o terminologickou změnu, ale o změnu části rostliny, z níž se pro trestněprávní účely odvozovala koncentrace látek ze skupiny tetrahydrokanabinolů.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkeríková.

Žalobce poukázal také na další vládou schvalované překrytí sporné forenzní praxe, která spočívá v nové výslovné regulaci přeměny THCA a CBD, jak plyne z návrhu novely zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách (čj. OVA 684/26). Žalobce pak ještě ujasnil, že v nynějším řízení nepředkládal tato tvrzení a listiny proto, aby soud přezkoumával pravomocné trestní rozsudky. Předkládá je jako následné důkazy významnosti a odborné konkrétnosti podnětů, které NCOZ obdržela a které podle vlastních pozdějších sdělení nebyly prověřeny úkony trestního řízení, nebyly k nim vytvořeny záznamy o vyhodnocení, nebyla vyžádána expertní stanoviska či odborné posudky a věci byly ukládány *ad acta*.

25. Podáním z 12. 10. 2026, tj. z dnešního dne, se NCOZ soudu dotázala, zda žalobce skutečně změnil petit jeho žaloby a zda je třeba aktualizovat její vyjádření z 20. 5. 2026.

II. Právní hodnocení soudu

26. Žalobu nelze věcně projednat.
27. Již na tomto místě soud uvádí, že žaloba má nejasnou a ne zcela dobře uchopitelnou strukturu. Některá žalobní tvrzení nelze podřadit pod konkrétní žalobní petit, jiná si pak navzájem odporují (např. obecný požadavek žalobce na přezkum postupů NCOZ ve věci jeho podání vs. jeho tvrzení, že nenapadá postupy orgánů činných v trestním řízení). V následujícím odůvodnění soud postupně vysvětlí, proč ta která část žaloby nemůže být podrobena věcnému posouzení. Nakonec pak poukáže na obstrukční povahu žaloby, jejíž pomocí žalobce zneužívá svá procesní práva.
28. Jakkoli to žalobce skrývá za sofistikované argumenty, zásahovou žalobou zamýšlí zpochybnit jím vymezený dlouhodobý postup policie, která na základě jeho četných podnětů, žádostí, trestních oznámení či jiných podání a opravných prostředků nezhájila úkony trestního řízení, nevyhotovila záznamy o jejich věcném vyhodnocení, nevyžádala si k jím namítaným otázkám expertní stanoviska či odborné posudky či že některá podání zakládala. I pokud by v dílčích částech žaloba přímo nezpochybňovala žalobcem takto vymezené postupy policie, v tomto zbývajícím rozsahu žalobce jejím prostřednictvím pouze „shromáždí“ další a další podklady pro účely nekonečného vedení iniciace dalších zejména trestních řízení.
29. Leitmotivem této žaloby je její doslova fluidní obsah, který žalobce v průběhu řízení několikrát volně pozměňoval a upravoval. Žalobce v textu některých podání žalobu ostatně označil i jako „*žalobu online*“. Neustále doplňoval nová tvrzení, které dle něj měla potvrzovat, že se jeho podáními žádný z odpovědných orgánů nezabývá. Přitom se nejednalo pouze o jím žalované orgány Policie ČR, ale také o jeho spory s ministerstvy, s různými státními zastupitelstvími a spory u trestních soudů. Pro všechna žalobcova podání je příznačná dovednost poměrně nepřehledně „proplést“ trestněprávní rovinu konkrétních zahájených i nezahájených kauz s jejich uměle vytvořeným (potenciálním) správněprávním *alter egem*. Na trestněprávním půdorysu, tzn. v tomto případě na otázkách trestněprávní regulace omamné látky THC, se žalobce mj. pokoušel vystavět a iniciovat správní řízení. Jakkoli se žalobce opakovaně vyslovil, že rozsah nynější žaloby zúžil, fakticky mu dle jeho tvrzení a jím opakovaně rozhojňovaných důkazních návrhů jde stále o totéž, a tedy o to, že policie měla s jeho četnými podáními v průběhu posledních 15 let zacházet jinak. Ostatně i z jeho pozdějších podání v této kauze je patrné, že písemnosti, jimiž NCOZ vyřizovala jeho žádost o informace, tzn. písemnosti z 22. 5. 2026 a z 1. 6. 2026, předkládal zejména *jako důkazy* o tom, že policejní orgány po celá léta nesprávně zacházejí s jeho podáními.

Subsidiarita ochrany poskytované v rámci zásahové žaloby

30. Za povšimnutí pak stojí to, že v žalobě vymezil žalobce jako nezákonný **zásah letité zacházení s jeho podáními**, avšak následně po podání žaloby z 1. 5. 2026 proměnil rozsah nezákonnosti, kterou má soud přezkoumávat, toliko na vyřízení jeho žádosti o informace z 10. 5. 2026 (sdělení NCOZ z 22. 5. 2026 a autoremedurní vyřízení stížnosti z 1. 6. 2026), tzn. **na konkrétní postupy NCOZ po datu podání jeho žaloby**. Soud k tomu poznamenává, že správní soudy ctí zásadu Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkeríková.

subsidiarity. Ta v užším slova smyslu znamená, že správní soudy poskytují ochranu toliko po vyčerpání řádných opravných prostředků (§ 5 s. ř. s.), resp. u zápůrčí zásahové žaloby po vyčerpání nápravy za pomoci jiných právních prostředků (§ 85 s. ř. s.). V širším slova smyslu tato zásada ovšem značí i to, že správní soudy jsou nadány pravomocí k přezkumu postupů správních orgánů, které se k datu podání žaloby skutečně odehrály, nebo se k datu jejího podání měly odehrát (v případě nečinnosti správního orgánu). Pokud ovšem žalobce již na počátku května podával obecnou všezahrnující zásahovou žalobu na letité (a zjevně i budoucí jím toliko předpokládané) postupy NCOZ, kterou posléze sám iniciativně změnil (omezil) na zásahovou žalobu na postup NCOZ ze závěru května a počátku června v jeho konkrétní informační věci, je na pováženou, zda správní soud za takových okolností může takovou žalobu vůbec připustit. Jednou zahájené řízení o „sběrné“ zásahové žalobě by vskutku nemělo sloužit jako univerzální podvozek pro žalování budoucích konkretizovaných postupů správního orgánu. Tato okolnost, ostatně jako mnoho dalších v tomto usnesení vyjmenovaných specifik nynějšího sporu, dle soudu zavdává závažné indicie o skutečném účelu žaloby (viz dále).

31. I pokud by soud připustil změnu původní všezahrnující zásahové žaloby (§ 95 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád) proti postupům žalovaných na žalobu spočívající toliko v postupu NCOZ v žalobcově informační věci, pak by nutně dospěl k názoru, že žalobce nemohl podat zásahovou žalobu přímo proti postupu NCOZ při vyřizování jeho žádosti o informace z 10. 5. 2026. V takovém případě by bylo na místě, aby se bránil žalobou proti výsledku řízení o jeho stížnosti, které Ministerstvo vnitra vede pod sp. zn. MV-97289/TP-2026 (jak je patrné ze žalobcem předloženého rozhodnutí Ministerstva vnitra z 15. 7. 2026, čj. MV-108890-3/TP-2026, v jiné informační kauze), resp. žalobou na ochranu před nečinností správního orgánu. Žalobce přitom ani jen netvrdí, proč nevyčkal na výsledek tohoto řízení, který měl za běžných okolností – s ohledem na zásadu subsidiarity soudního přezkumu – předcházet datu podání jeho zásahové žaloby (pokud by šlo ryze o žalobu proti postupu v jeho informační věci). V takovém případě by jen stěží mohly být naplněny podmínky subsidiarity zásahové žaloby dle § 85 s. ř. s. Z žalobních tvrzení přitom dosud není zřejmé, zda Ministerstvo vnitra v této pro informační rovinu žaloby stěžejní věci již rozhodlo. Každopádně naposledy uvedené nic nemění na úvahách soudu o pravém účelu žaloby. Nadto soud doplňuje, že vzhledem k účelu této žaloby (viz níže) ani neuvažoval o tom, že by na takové rozhodnutí Ministerstva vnitra o žalobcově stížnosti vyčkával. Soud má totiž za to, že žalobce – pokud posléze podá smysluplnou žalobu – se bude moct domáhat vyřízení této sporné jeho žádosti o informace také v návaznosti na očekávané rozhodnutí Ministerstva vnitra o jeho stížnosti.

Pravomoc správního soudu nelze extendovat na činnost orgánů činných v trestním řízení ani legislativy

32. Navzdory „zúžení“ zásahové žaloby, jak s ním pracuje žalobce ve svých pozdějších podáních, z textu vlastních podání žalobce je – navzdory úžeji vymezenému petitu – nad slunce jasné, že žalobci vskutku nejde o samotnou podstatu informačního sporu, tzn. o poskytnutí informací, které mu NCOZ již v určitém měřítku, resp. v základu, poskytla (srov. vlastní tvrzení žalobce rekapitulované v bodě 21 výše), ale o to, aby prostřednictvím správního soudu přiměl NCOZ k věcnému vyřizování jeho podání týkajících se „*tvrzených zásahů do života, zdraví, základních práv, metodiky měření THC, práva Evropské unie a dlouhodobého neprověření konkrétních skutkových okolností*“ (petit II dle podání z 4. 10. 2026). V tomto pohledu pak neobstojí žalobcovo vymezení se, že zásahovou žalobou neusiluje o nahrazení činnosti orgánů činných v trestním řízení ani o určení, kdo má být trestně stíhán, a že nejde ani o jeho nesouhlas s výsledkem trestních řízení v jeho vlastních věcech.
33. Soud naopak, jak již uvedl, nepochybuje o tom, že žalobce záměrně proplétá trestní řízení, trestněprávní regulaci THC a její přesah do jeho života s nejrůznějšími kontrolními, dozorovými a správněprávními instrumenty. Na tomto místě soud rázně odmítá, že by měl jakkoli

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkeříková.

kontrolovat postup orgánů činných v trestním řízení. Úkolem správního soudu nemůže být hodnocení laboratorních metod či analytického stanovení obsahu THC v zabraných rostlinách pro účely trestních řízení (viz např. obsah společného mimořádně naléhavého důkazního doplnění žalobce z 4. 10. 2026, kde žalobce popisoval přesahy do jeho trestních kauz). To pro tento případ znamená, že soud nemůže hodnotit valnou většinu postupů policejních orgánů, které žalobci překážejí (neprověřování žalobcem označených skutkových okolností, způsob vyhodnocování jeho souvisejících podání, trestních oznámení, resp. podání tvrdících zásahy do života a zdraví jiných osob apod.).

34. Nutno připomenout, že správní soudy poskytují ochranu veřejným subjektivním právům tím, že přezkoumávají rozhodování, nečinnost a zásahy správních orgánů v oblasti veřejné správy (§ 2 a § 4 odst. 1 s. ř. s.). Obrátí-li se někdo na správní soud ve věci, kterou takový soud nemá pravomoc řešit, neuspěje. Soud věc nemůže řešit, a návrh proto odmítne kvůli neodstranitelnému nedostatku podmínek řízení [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Odmítnout je třeba jak návrhy, které vůbec nesměřují vůči správnímu orgánu, tak i návrhy směřující proti subjektům, které sice někdy jako správní orgán vystupují, ale v dané věci tak nevystupovaly [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (NSS) z 3. 9. 2024, čj. 9 As 247/2023-92].
35. Z letité judikatury plyne, že nezákonným zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s. nemůže být úkon policejního orgánu při výkonu působnosti orgánu činného v trestním řízení; zásahem podrobeným přezkoumání ve správním soudnictví může být pouze zásah policejního orgánu při výkonu působnosti ve veřejné správě ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (srov. rozsudek NSS z 28. 4. 2005, čj. 2 Aps 2/2004-69, č. 623/2005 Sb. NSS). V rozsudku z 21. 7. 2016, čj. 10 As 11/2016-153, vysvětlil NSS, že:

toto rozlišení není pouze akademické, má svůj reálný význam. Jestliže policie činí úkony již jako orgán činný v trestním řízení, vykonává dozor nad dodržováním právních předpisů výhradně státní zástupce. Již v přípravném trestním řízení ve fázi prověřování zajišťuje státní zástupce v rámci svého postavení zakotveného Ústavou a dalšími zákony ochranu veřejného zájmu, je důležitým činitelem výkonu trestní spravedlnosti, přímo odpovídá za ochranu lidských práv v souvislosti se zahájením trestního stíhání proti konkrétní osobě a také v souvislosti s prováděním následných vyšetřovacích úkonů. V rozsahu takto vymezené působnosti také nese odpovědnost za výsledky přípravného řízení. Je proto zřejmé, že úkony, které podléhají jeho doзору v trestním řízení, nemohou být prověřovány ze stejných hledisek správními soudy. Kontrola správních soudů nad úkony policie, které by bylo možno označit za nezákonný zásah dle § 82 s. ř. s., končí tam, kde začíná působnost státního zastupitelství.

36. Pokud žalobce v průběhu několika let – v bližší či širší návaznosti na jeho trestní stíhání – obesílal nejrůznější složky policie a státního zastupitelství se svými podněty a stížnostmi, pak správní soud nemůže jakkoli přezkoumávat způsob, jak se orgány činné v trestním řízení s těmito podáními vyrovnaly. Pokud podání dle jejich obsahu „neodštěpily“ od původní trestní věci, správní soud nemá pravomoc kontrolovat jejich postup. Samozřejmě, pokud by žalobce v konkrétním případě jasně a bezrozporně poukázal na jeho podnět či žádost, kterou policie neměla vyhodnotit jako podání v trestní věci, bylo by na místě – pouze v tomto izolovaném případě – řešit správněprávní přesah tohoto podání. Žalobce ovšem v jeho složitých a nepřehledných podáních neosvětlil ani neoznačil takový konkrétní podnět či podání, které by správní soud mohl podrobit přezkumu (výjimku představuje snad pouze „spor o informace“ dle žádosti z 10. 5. 2026, který vede s NCOZ). Správní soudy nemají a ani nemohou mít pravomoc přezkoumávat postupy orgánů činných v trestním řízení. K odstranění závad v postupu policejního orgánu slouží mechanismy uvnitř trestního řízení, jednak stížnost, jednak dozorové pravomoci státního zástupce (srov. § 174 trestního řádu). Státní zástupce má oprávnění k prověrce spisů a postupů policejního orgánu. V případě nespokojenosti s vyřízením podnětu je možné využít dohledu bezprostředně vyššího státního zastupitelství (srov. usnesení Ústavního soudu z 28. 8. 2014, sp. zn. II. ÚS 2166/14).

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkeříková.

37. Ze shora vyložených důvodů je vyloučeno, aby soud poskytoval žalobci ochranu před takto tvrzenými postupy policie v řízení o zásahové žalobě. Napadené postupy spadají do trestního řízení, a tedy jsou pod kontrolou orgánů činných v trestním řízení (o tom ostatně svědčí i žalobcem doložená procesní větev, v níž usiluje o přezkoumání postupů policejních orgánů u státního zastupitelství, resp. u trestních soudů). Soud proto nemohl žalobu ani v této části projednat a odmítl ji [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].
38. Od právě uvedeného je třeba odlišit ještě další část žalobní polemiky, a to relativně samostatně stojící námitky žalobce stran legislativního uchopení regulace THC a měření jeho obsahu. K těm soud uvádí, že pod jeho pravomoc nespadá kontrola legislativy, resp. právních předpisů, tím spíše trestněprávních norem a s nimi souvisejících metodik. Pokud žaloba mířila i na takto definovaný „zásah“, což soud na základě jejího nepřehledného textu nedokáže vyloučit, pak ji soud ani v této části nemohl projednat.

Vyřízení upozornění dle zákona o Policii a další žalobcovy podněty

39. Soud obdobně nemůže přezkoumávat ani způsob, jakým policejní orgán řešil jeho upozornění v režimu § 97 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky (zákon o policii). Vyřízení upozornění (či stížnosti) v principu nemůže zasáhnout do žalobcova veřejného subjektivního práva, jelikož není způsobilé zlepšit žalobcovo právní postavení. Jde o obdobnou situaci, jakou NSS posuzoval ve vztahu k právu žalobců na vyřízení stížnosti dle § 175 správního řádu. Stejně jako stížnost dle § 175 správního řádu, tak i upozornění dle § 97 zákona o policii je pouhým podnětem pro správní orgán např. k provedení úkonů v rámci dohledu; podatel nemá právní nárok, aby na základě jeho upozornění byly provedeny určité dozorcí nebo jiné úkony (srov. rozsudek NSS z 2. 2. 2017, čj. 7 As 258/2016-26). Pokud žalobce dílem mířil zásahovou žalobu právě proti způsobu, jakým policejní orgány zacházely s jeho upozorněním, resp. s žádostí o přezkum způsobu vyřízení tohoto upozornění, pak taková žaloba je z povahy věci nepřipustná (srov. rozsudek NSS z 16. 12. 2016, čj. 5 As 145/2016-22, nebo usnesení Městského soudu z 1. 9. 2026, čj. 18 A 34/2026-14).
40. V tomto a ani v jiném smyslu žalobce prostřednictvím zásahové žaloby neinicioval a ani nezamýšlel iniciovat nespecifikované správní řízení z moci úřední. I pokud by tomu snad tak mělo být, což soud z veškerých podání žalobce nedovede smysluplně abstrahovat, zjevně by nebyl přípustný ani zvláštní typ tzv. žavesové žaloby (viz rozsudek rozšířeného senátu NSS z 26. 3. 2021, čj. 6 As 108/2019-39, č. 4178/2021 Sb. NSS, *ŽAVES*). Tvrzení žalobce uvedená v žalobě jsou relativně obecná. Nelze z nich seznat, že by po Policii ČR požadoval, aby zahájila konkrétní (zahájitelné správní) řízení. Žalobce nadto – i pokud snad zamýšlel iniciovat nějaké řízení zahajované z úřední povinnosti – neosvětlil, zda by splnil přísné podmínky přípustnosti žavesové žaloby.

Zásahová žaloba neslouží k ochraně jiných osob

41. Nelze pominout ani způsob, jakým žalobce zasílá některá svá podání správním orgánům. NCOZ připomněla, že všechna čtyři podání, k nimž žalobce vytýkal nezákonný postup NCOZ (viz podrobněji doplnění žaloby z 8. 5. 2026), obdržela NCOZ od jiných subjektů, nikoli tedy od žalobce. NCOZ v tomto duchu vhodně poukázala na to, že žalobce zaměňuje svá vlastní veřejná subjektivní práva s právy subjektů *Cannabis is the Cure*, z.s., *European Society of Investors in Natural and Social Sciences Research*, z.s. či *Edukativní konopná klinika*, z.s. Jde-li o poslední čtvrtý důvod tvrzené nezákonnosti postupu NCOZ dle doplnění žaloby z 8. 5. 2026, pak i zde NCOZ obdržela od *Edukativní konopná klinika*, z.s. dokument označený jako „*Stížnost na dlouhodobou nečinnost orgánů činných v trestním řízení*“ podanou dle § 157a trestního řádu a současně podnět k výkonu dohledu dle zákona o státním zastupitelství. Již jen proto nebylo možné v tomto směru uvažovat o přímém dotčení vlastních práv žalobce jako fyzické osoby, jelikož zjevně nemohl být dotčen

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkeríková.

na svých veřejných subjektivních právech tím, jak NCOZ naložila s podáními jiných subjektů (byť žalobce za tyto subjekty ve skutečnosti jedná).

42. Aby nějaký úkon mohl být pojmově nezákonným zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s., musí se jednat o individuální úkon veřejné moci, který je *přímo* namířen proti bránícímu se jednotlivci a *přímo zasahuje* do jeho veřejných subjektivních práv. Tyto podmínky však žalobcem tvrzený obecný zásah spočívající v nevyřizování podání jiných osob nesplňuje. V tomto původně tvrzeném rozsahu věci je tudíž již na první pohled zjevné a nepochybné, že namítané jednání policejních či jiných orgánů nemůže být vzhledem ke své povaze zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s. V této části žaloby jsou tedy splněny podmínky pro odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., jelikož chybí podmínka řízení spočívající v přípustitelném (plausibilním) tvrzení nezákonného zásahu.

Zneužití práva

43. V prvopočátku řízení soud bedlivě uvažoval, zda žalobce v žalobě tvrdí a namítá také skutečnosti, které by ve své podstatě mohly představovat zásah ve smyslu § 82 s. ř. s. Ostatně i proto soud žalobci adresoval prvotní výzvu z 7. 5. 2026. Další a další podání, doplnění žaloby o nové skutečnosti, důkazní návrhy a nové námitky, soud utvrdily v tom, že žalobci ani tak nejde o konkrétní předmět (postup) NCOZ, ale o neustálé zpochybňování výsledků jeho trestních řízení (viz např. propojení na jeho návrhy na obnovu trestních řízení v doplnění žaloby z 4. 10. 2026) a o nekončící shromažďování podkladů pro účely těchto trestních řízení. Žalobce v této rovině vede „spor pro spor“ (srov. rozsudek NSS z 26. 4. 2022, čj. 10 Afs 289/2021-42, č. 4358/2022 Sb. NSS, body 14 a 15, s citací starší judikatury). Na nejrůznější místa, správní orgány a orgány činné v trestním řízení rozposílá vyšší desítky či stovky podání a podnětů, které generují živnou půdu pro vedení soudních řízení (např. i před zdejším soudem).
44. Soud ostatně eviduje přes tři desítky sporů, v nichž žalobce v posledních letech zaměstnával zdejší soud (k tomu je třeba připočíst další desítky sporů, které iniciovaly jiné subjekty, jejichž jménem žalobce jedná, např. Cannabis is the Cure, z.s., Ateliér ALF, z.s., Edukativní konopná klinika, z.s., European Society of Investors in Natural and Social Sciences Research, z.s., European Educational Cannabis Clinic, z.s., Ganja For All Animals, z.s., Společnost sociální ekologie Art & Body Language Factory, z.s., Konopí je lék, z.s. atd.). Je sice pravda, že část těchto sporů se týkala jeho záměru registrovat Konopnou církev, a tedy předmětu, který se liší od nyní projednávané věci (srov. také související nečinnostní případ pod sp. zn. 8 A 104/2019 stran vynucení si povinnosti předložit předběžné otázky SD EU ohledně exportu a importu modlitebních předmětů náboženské společnosti).
45. Nezanedbatelná část jeho správních žalob se ovšem alespoň dílem týkala vlastní regulace THC, a to také v trestněprávní rovině (posledně viz usnesení zdejšího soudu o odmítnutí žaloby z 25. 8. 2026, čj. 15 A 44/2026-43, nebo z 13. 2. 2025, čj. 11 A 3/2025-71, resp. tandemový spor pod sp. zn. 18 A 23/2026). Žalobce se před správními soudy mj. domáhal určení správního orgánu, který je zodpovědný za právně závazný prováděcí předpis, který se týkal rozpoznání legálního konopí, a také správního orgánu, který je zodpovědný za implementaci evropské úpravy vztahující se k téže otázce. Dále pak po soudu požadoval, aby určil odpovědný orgán, který byl od roku 2012 povinen řádně prošetřit trestní podněty na porušení § 149 odst. 4 a 5 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku (*pozn. soudc.* jde o trestný čin mučení a jiného nelidského a krutého zacházení), jelikož nejvyšší státní zástupce, ministr spravedlnosti, justice i kontrolní orgány odmítali přikázat prošetřit páchaní zločinů prostějovskými orgány činnými v trestní řízení na lidech zapojených do výzkumného programu *Konopí je lék*. Domáhal se soudního přezkumu jeho nejrůznějších stížností a podnětů (např. se domáhal, aby soud uložil Ministerstvu vnitra přijmout závazný předpis k měření obsahu THC v konopí – k tomu viz usnesení zdejšího soudu z 6. 9. 2022, čj. 8 A 67/2022-60). V minulosti také hojně využíval žádostí dle zákona č. 106/1999 Sb. (např. usnesení zdejšího soudu z 31. 5. 2018, čj. 5 A 48/2018-251, z 4. 2. 2020, čj. 10 A 59/2019-62, či z 23. 11. 2020, čj. 14 A Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkeríková.

124/2019-109) a některé jeho žaloby soud odmítl, jelikož žalobce ani k výzvě soudu nedokázal vyjasnit, o co mu jde (např. usnesení z 18. 7. 2018, čj. 14 A 113/2018-95, či z 29. 3. 2019, čj. 5 A 6/2019-19). Současně soud z úřední činnosti ví, že žalobce, resp. shora označené subjekty, jejichž prostřednictvím jedná, v řadě věcí podaly také kasační stížnosti. NSS tedy musí být známa povaha sporů, které žalobce vede. Žalobce je zkušený „sudič“, kterého není třeba nijak nadměrně poučovat o povaze a rozsahu jeho práv.

46. Současně si je soud dobře vědom, že právo na soudní a jinou právní ochranu (čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod) je jedním z pilířů, na nichž stojí právní stát. Není však neomezené. Soudní ochrana slouží k řešení skutečných sporů o práva a povinnosti. Jejím účelem není vytvářet prostor pro uplatňování práva způsobem, který se s tímto účelem míjí. Zjevné zneužití práva nepožívá právní ochrany.
47. Správní soudy prolomily tabu spojené s aplikací § 46 odst. 1 písm. e) s. ř. s. v řadě sporů, které dlouhodobě vedl jeden z ustálených žalobců, k jehož žalobám byl místně příslušný zejména Krajský soud v Praze (viz usnesení NSS z 19. 8. 2026, čj. 4 As 134/2026-12, a jemu předcházející usnesení Krajského soudu v Praze a zdejšího soudu). Podobně zdejší soud „zakročil“ také u žalob proti České advokátní komoře, které u něj stereotypně kumulovala jedna žalobkyně (např. usnesení z 2. 6. 2026, čj. 18 A 18/2026-13, a tam cit. další případy).
48. Při vší zdrženlivosti (např. rozsudek NSS z 29. 1. 2026, čj. 2 Ads 65/2025-56, k posuzování vulgarit), soud za okolností nynější kauzy naznal, že žalobce vedle jiných důvodů odmítnutí jednotlivých částí jeho žaloby také zneužívá procesní právo podat žalobu. Nejde ani tak o to, že jeho žaloba je nepřehledná, obtěžuje složky Policie ČR či soud, nebo že by byla zjevně neúspěšná. V podmínkách posuzovaného případu jde spíše o to, že žalobce sériově a opakováním obdobných či identických argumentů uplatňuje své právo způsobem, který je v rozporu s jeho účelem, tedy nikoli za účelem dosažení ochrany veřejných subjektivních práv, které spadají pod ochranu správního soudu. Nadto je patrné, že žalobce tak činí vědomě, jelikož sleduje jiný cíl (zpochybnění výsledků trestních řízení, event. zahájení nových trestních řízení, dekriminalizaci jeho jednání apod.). Soud tedy nepochybuje, že žalobce nynější žalobou zneužívá svá procesní práva, což jde nejen k tíži žalovaných, ale také řadou svých podání a požadavků ovlivňuje řádný chod soudnictví.
49. Soud v tomto duchu opakuje, že žalobce v žalobě i v dalších podáních uváděl, že se nedomáhá přezkumu trestních rozhodnutí ani nahrazení činnosti orgánů činných v trestním řízení. Zároveň však vymezil zásah jako nepřezkoumatelné vyřízení svých podání o tvrzených úmrtích a těžkých újmách na zdraví osob z výzkumného programu, o metodice policejního měření THC a o porušení práva EU, a navrhoval, aby NCOZ bylo uloženo tato podání „přezkoumatelně“ vypořádat a sdělit, kdo, kdy, na základě jakých podkladů a proč je vyhodnotil, zda byly vyžádány posudky a proč nebyly zahájeny úkony trestního řízení. Již jen z povahy takto nadefinovaných „dotazů“ lze bezpečně dovodit, že jeho podání (včetně žádostí o informace) v jádru věci směřovaly do trestních spisů, tedy do řízení před orgány činnými v trestním řízení.
50. Takto vymezený cíl žaloby se při věcném posouzení shoduje s tím, co žalobce nemohl dosáhnout v trestním řízení a ani prostředky dohledu v soustavě státního zastupitelství. Ochranu mu však nemůže poskytnout správní soudnictví. Žalobou proti nezákonnému zásahu se nelze domáhat toho, aby soud donutil policejní orgán k určitému způsobu vyhodnocení trestního oznámení či k provedení určitých úkonů trestního řízení. O žalobcově záměru, aby soud tuto cestu otevřel, svědčí i to, že v podáních dovozuje, že odpovědi žalované jsou „žalobou on-line“, a že se soud má zabývat odborností měření THC, postupy Kriminalistického ústavu, rozhodnutími jiných orgánů a legislativním vývojem.
51. Jde-li o zneužívání práva podat žalobu, soud nemohl odhlédnout ani od způsobu, kterým žalobce vedl nynější řízení. Od počátku řízení do vydání tohoto rozhodnutí soud eviduje 16 jeho podání. Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkeríková.

(poslední z 4. 10. 2026) včetně objemných příloh. Mezi těmito podáními se nachází dle žalobce několik „mimořádně naléhavých“ či podstatných „důkazních“ doplnění. Obsahem těchto podání nebyla nová tvrzení k předmětu řízení, neřkuli pak upozornění na skutečnosti osvědčující tvrzení o mimořádné naléhavosti a potřebě neprodleně ochránit žalobcova veřejná subjektivní práva, ale listiny pocházející z jiných řízení a od jiných orgánů, například rozhodnutí Ministerstva vnitra, sdělení GIBS, stížnosti adresované státním zastupitelstvím, Úřadu pro ochranu osobních údajů či prezidentovi republiky a také vládní návrh novely zákona o návykových látkách. Žalobce přitom ve stejné době vede nebo vedl u městského soudu další řízení proti Ministerstvu spravedlnosti (sp. zn. 18 A 23/2026), jehož skutkové jádro se s touto věcí částečně shoduje a obdobné listiny souběžně předkládal i v tomto dalším řízení. To dotváří však souhrnný obraz o procesním uvažování a postupech žalobce.

52. Dále soud opět připomíná, že žalobce ve svých podáních soustavně nerozlišoval mezi svou osobou a spolky, jejichž jménem zasílal velkou část podání. Jednou vystupuje jako osoba přímo dotčená na vlastních právech, jindy jako statutární zástupce či zmocněnec spolků. Z hlediska zneužití práva je významné, že žalobce se tímto způsobem domáhá ochrany práv, kterých se jako přímo dotčený nemůže dovolávat, a vyhýbá se podmínkám, které § 82 s. ř. s. stanoví pro takovou ochranu.
53. S ohledem na vše výše uvedené soud neuvažoval ani o dalším procesněprávním poučení žalobce a žalobu rovnou i v této zbývající části týkající se nově vymezené „informační větve sporu“ odmítl pro zneužití práva [§ 46 odst. 1 písm. e) s. ř. s.].

III. Závěr a náklady řízení

54. Soud shrnuje, že žalobce vymezil žalobu jako ochranu před nezákonným zásahem, ve skutečnosti se však jejím prostřednictvím domáhal, necht' správní soud přezkoumá a usměrní způsob, jakým policie nakládá s trestními podněty, tedy otázky patřící do trestního řízení (což se příčí § 4 s. ř. s.). Řízení využíval opakovanými podáními k předkládání listin z jiných řízení, nikoli k ochraně svých veřejných subjektivních práv ve smyslu § 82 s. ř. s. Činil tak vědomě. Zjevnost tohoto závěru vyplývá z toho, že žalobce sám v žalobě připouští omezení pravomoci správních soudů a že se způsob vedení řízení ani po vyjádření žalované nezměnil. Soudní ochrana by v takové situaci neplnila svůj účel a ztrátu času ostatních účastníků a soudu, které by další projednávání znamenalo, by nebylo možné ospravedlnit. Městský soud proto žalobu odmítl dle § 46 odst. 1 písm. a), c) a e) s. ř. s.
55. Žalobce navrhoval přednostní projednání věci. S ohledem na odmítnutí žaloby je tento návrh bezpředmětný. Současně soud v třicetidenní lhůtě stanovené § 174a odst. 3 zákona č. 6/2002 Sb. rozhodl o celé žalobě. Proto věc dle téhož ustanovení nepředkládal NSS k rozhodnutí o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu.
56. Výrok II o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 větu první s. ř. s.
57. O vrácení soudního poplatku za žalobu rozhodl soud podle § 10 odst. 3 věta poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (zákon o soudních poplatcích), dle něhož platí, že pokud byl návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Soudní poplatek za podanou žalobu v této věci části činil 2 000 Kč. Soud tedy dle výroku III vrátí žalobci soudní poplatek v této výši. Podle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích bude poplatek žalobci vrácen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení. Zároveň s tím soud vyzval žalobce pro urychlení ke sdělení čísla účtu, na nějž má být vrácena část zaplaceného soudního poplatku (výrok IV).

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkeříková.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u NSS, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, který o ní též rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá NSS. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet NSS lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. října 2026

Martin Lachmann v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkeříková.